

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 3⁽¹⁾, πώς πρέπει να ερμηνεύεται ο όρος «διαπιστωθεί», όταν:
- α) ο ενάγων, ο οποίος κίνησε τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο (στο εξής: πρώτη δίκη), δεν προβαίνει εν συνεχεία σε καμία διαδικαστική πράξη όσον αφορά την πρόοδο της πρώτης δίκης πέραν της πρώτης συζήτησεως, και ειδικότερα δεν επιδίδει κλήση (Assignation) πριν την παρέλευση της προθεσμίας κατά την οποία η αίτηση (Requête) καθίσταται άνευ αντικειμένου, με αποτέλεσμα την κατάργηση της πρώτης δίκης δίχως την έκδοση αποφάσεως λόγω άπρακτης παρελεύσεως της προθεσμίας σύμφωνα με το εθνικό (γαλλικό) δίκαιο που διέπει την πρώτη δίκη, και εν προκειμένω λόγω παρελεύσεως 30 μηνών από την πρώτη επί διαδικαστικών ζητημάτων συζήτηση·
 - β) η πρώτη δίκη καταργείται με τον ως άνω τρόπο σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα (εντός 3 ημερών) αφότου επελήφθη το δεύτερο δικαστήριο (στο εξής: δεύτερη δίκη) στην Αγγλία, με αποτέλεσμα να μην έχει εκδοθεί απόφαση στη Γαλλία και να μην συντρέχει κίνδυνος εκδόσεως ασυμβίβαστων αποφάσεων μεταξύ πρώτης και δεύτερης δίκης· και
 - γ) λόγω της ωριαίας ζώνης του Ηνωμένου Βασιλείου ο ενάγων της πρώτης δίκης θα έχει πάντοτε τη δυνατότητα, μετά τη λήξη της πρώτης δίκης, να καταθέσει στη Γαλλία αίτηση διαζυγίου προτού κατατεθεί αντίστοιχη αίτηση στην Αγγλία·
- 2) Ειδικότερα, έχει ο όρος «διαπιστωθεί» την έννοια ότι ο ενάγων της πρώτης δίκης οφείλει να επιδιώξει με τη δέουσα επιμέλεια και ταχύτητα την πρόοδο της πρώτης δίκης ώστε να επιλυθεί η διαφορά (είτε με την κυρίαρχη επί της ουσίας κρίση του δικαστηρίου είτε κατόπιν συμβιβασμού των αντιδίκων) ή μήπως ο ενάγων της πρώτης δίκης, άπαξ και εξασφάλισε τη δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 και 19, παράγραφος 1, δεν υπέχει καμία απολύτως υποχρέωση να διενεργήσει οποιαδήποτε πράξη για την ουσιαστική περάτωση της πρώτης δίκης σύμφωνα με τα ανωτέρω και, ως εκ τούτου, έχει κάθε ευχέρεια να επιτύχει με τον τρόπο αυτό την αναστολή της δεύτερης δίκης και να φέρει σε αδιέξοδο την επίλυση της διαφοράς στο σύνολό της·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Ισπανία) στις 5 Νοεμβρίου 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. κατά U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Υπόθεση C-491/14)

(2015/C 026/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil no 3 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Εναγομένη: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου σήματος να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να κάνει χρήση, στο πλαίσιο των συναλλαγών, σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με το σήμα του καταλαμβάνει και τον τρίτο δικαιούχο μεταγενέστερου σήματος, χωρίς να είναι αναγκαίο το τελευταίο αυτό σήμα να έχει κηρυχθεί προηγουμένως άκυρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.